Yargıtay CGK E.2024/503 K.2026/451 (09.09.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2024/503 E. , 2026/451 K.

"İçtihat Metni"

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : 1. Ceza Dairesi

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 561-880

I. HUKUKÎ SÜREÇ

Teşebbüs aşamasında kalan kasten öldürme suçundan sanığın 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 81/1, 35, 29, 62... . maddeleri uyarınca 4 yıl 2 ay hapis cezasıyla cezalandırılmasına ve hak yoksunluğuna ilişkin Konya 1. Ağır Ceza Mahkemesince 15.10.2019 tarih ve 84-452 sayı ile kurulan hükmün sanık müdafii ve katılan vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine duruşma açılarak yapılan inceleme sonucunda Konya Bölge Adliye Mahkemesince 16.09.2020 tarih ve 36-1196 sayı ile İlk Derece Mahkemesi hükmünün kaldırılmasına ve sanığın teşebbüs aşamasında kalan kasten öldürme suçundan TCK'nın 81/1, 35, 29, 62... . maddeleri uyarınca 8 yıl 5 ay 7 gün hapis cezasıyla cezalandırılmasına ve hak yoksunluğuna; bu hükmün de sanık müdafii ve katılan vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 1. Ceza Dairesince 12.01.2023 tarih ve 7038-121 sayı ile;

"...Sanığın katılanı, suçta kullandığı kesici delici alet ile göğüs ön duvar sol tarafta 10. kot seviyesinde ve sırt sol taraf 7. kot seviyesinde her ikisi de batına nafiz, batın içi kanama, mide ve kalın barsak yaralanmasına neden olan, ayrı ayrı basit tıbbî müdahale ile giderilemeyecek ve yaşamını tehlikeye sokacak şekilde yaraladığı anlaşılan olayda, sanık hakkında teşebbüs nedeniyle dokuz yıldan onbeş yıla kadar hapis cezası öngören 5237 sayılı Kanun'un 35 inci maddesinin ikinci fıkrası gereği yapılan uygulama sırasında, yaralanmaların niteliği, meydana gelen zarar ve tehlikenin ağırlığı birlikte gözetilerek makul oranda bir ceza tayini yerine, yazılı şekilde 13... ay hapis cezasına hükmedilmek suretiyle fazla ceza tayin edilmesi..." isabetsizliğinden bozulmasına karar verilmiştir.

Bozmaya direnen Konya Bölge Adliye Mahkemesi 1. Ceza Dairesince 05.04.2023 tarih ve 561-880 sayı ile "...Olay günü, sanık ...'ın tanıklar ... ve ... ile birlikte, mağdur ...'in ise tanık ... ile birlikte kafede oturdukları, ...'ın yanında bulunan ...'nin arka masada bulunan mağdur ...'in sandalyesine çarpması üzerine başlayan tartışma sırasında mağdur ...'in, sanık ...'a yumruk atmaya teşebbüs etmesi üzerine sanık ...'ın mağdur ...'i sol sırt ve göğüs ön duvar sol tarafından 2 bıçak darbesiyle yaralayarak mağdurun batın içi kanamaya, mide ve kalın barsak yaralanmalarına ve yaşamsal tehlike geçirmesine sebebiyet verdiği, mağdur ...'in hem sırt hem de göğüs ön duvar bölgelerindeki yaralarının ayrı ayrı yaşamsal tehlike geçirmesine neden olması, suçta kullanılan aletin öldürmeye elverişliliği, hedef alınan vücut bölgeleri, olayın oluş şekli birlikte değerlendirilerek sanığın kastının öldürmeye yönelik olduğu, 9 yıldan 15 yıla kadar hapis cezası öngören TCK'nun 35. maddesi uyarınca meydana gelen zarar ve tehlikenin ağırlığına göre 13... ay hapis cezası belirlenmesinin makul ve hakkaniyete uygun olduğu..." gerekçesiyle sanığın önceki hüküm gibi mahkûmiyetine karar verilmiştir.

Direnme kararına konu bu hükmün de sanık müdafii ve katılan vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 21.06.2023 tarih, 52844 sayı ve

onama istemli tebliğnamesiyle dosya, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 307. maddesi uyarınca kararına direnilen Daireye gönderilmiş, aynı madde uyarınca inceleme yapan Yargıtay 1. Ceza Dairesince 30.09.2024 tarih ve 6247-6067 sayı ile direnme gerekçesinin yerinde görülmediğinden bahisle Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

II. UYUŞMAZLIĞIN KAPSAMI VE KONUSU

Katılan ... hakkında teşebbüs aşamasında kalan basit kasten yaralama suçundan verilen hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına dair karar itirazın reddine karar verilmek suretiyle kesinleşmiş olup direnmenin kapsamına göre inceleme sanık hakkında teşebbüs aşamasında kalan kasten öldürme suçundan kurulan mahkûmiyet hükmü ile sınırlı olarak yapılmıştır.

Özel Daire ile Bölge Adliye Mahkemesi arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; sanık hakkında teşebbüs aşamasında kalan kasten öldürme suçundan kurulan mahkûmiyet hükmünde TCK'nın 35/2. maddesi uyarınca takdir edilen ceza miktarının isabetli olup olmadığının belirlenmesine ilişkindir.

III. OLAY VE OLGULAR

İncelenen dosya kapsamından;

11.03.2018 tarihli CD Çözüm ve İnceleme Tutanağında; ...Kafe adlı iş yerinin güvenlik kamera kayıtlarının izlenmesinde, saat 21.55.59'da sanık ... ve katılan ...'in masalarından ayağa kalkarak konuşmaya başladıkları, masada oturan kadınların ayrımaya çalıştığı, saat 21.56.25'te katılanın sanığı yumruklamaya çalıştığı, ortalığın birden kalabalıklaştığı ve saat 21.56.31'de çevredekilerin müdahalesi ile ayrıldıkları, katılanın penyesini sıyırarak bıçaklandığını gösterdiği ve masasına oturduğu, sanık ve arkadaşlarının ise kafeden ayrıldıklarının tespit edildiği,

08.03.2018 tarihli Özel Konya ... Hastanesi adli raporunda; katılan ...'in göğüs ve sırt bölgesinden aldığı iki adet kesici delici alet yarasının basit tıbbi müdahale ile giderilebileceğinin an itibarıyla hayati tehlikesi olmadığının, vücudunda kemik kırığı bulunmadığının belirtildiği,

29.03.2018 tarihli Özel Konya ... Hastanesi raporunda; katılanın 09.03.2018 tarihindeki kontrolünde kesici delici alet yaralanmasının karın zarını geçip batına nafiz olup transvers kolon mezo ve mide yaralanmasına neden olduğunun anlaşıldığının, iç kanama şüphesiyle genel cerrahiye yatırılarak ameliyata alındığının, 15.03.2018 tarihinde şifa ile taburcu edildiğinin ve yaralanmasının basit tıbbi müdahale ile giderilemeyecek ölçüde olduğunun belirtildiği,

04.09.2018 tarihli Adli Tıp Kurumu Konya Şube Müdürlüğü raporunda; katılanın yaralanmasının kişinin yaşamını tehlikeye soktuğunun ve basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek ölçüde hafif düzeyde olmadığının belirtildiği,

21.01.2020 tarihli Adli Tıp Kurumu Konya Şube Müdürlüğü raporunda; katılanın göğüs ön duvar 10. kot seviyesindeki 2,5 cm uzunluğundaki yaralanması ile sırt sol taraf 7. kot seviyesindeki 2,5 cm yaralanmasının her ikisinin de kişinin yaşamını tehlikeye sokacak nitelikte olduğunun belirtildiği,

Anlaşılmaktadır.

Katılan ... soruşturma aşamasında (hastanede); olay günü kız arkadaşıyla oturdukları sırada arkalarındaki masada iki kız bir erkeğin oturduğunu, bir anda arkasında oturan kızın sandalyesini arkadan kendi sandalyesine çarptığını, sakin olmaları konusunda kendilerini

uyardığını, önceden tanımadığı erkek şahsın ise ayağa kalkarak "Ananı si...!" dediğini, bunun üzerine bu şahsa doğru yöneldiği sırada kendisine elindeki bıçakla vurduğunu, sol karnından ve sol sırt bölgesinden yaralandığını, bu şahıs küfrederken sakin olmasını söylediğini ancak doğrudan elindeki bıçakla karnına vurduğunu, şikâyetçi olduğunu,

Kovuşturma aşamasında; sanığın kendisine hamlede bulunduktan sonra ona karşılık vermeye çalıştığını, suçlamayı bu şekilde kabul ettiğini, kendini koruma maksadıyla eylemi gerçekleştirdiğini,

Tanık ... soruşturma aşamasında; arkadaşı katılan ... ile olay akşamı saat 22.00 sıralarında ...Kafe'ye gittiklerini, ikinci katta bir masada otururlarken katılan ...'in sırtının dönük olduğu tarafta oturan bayanın sandalyesini geriye doğru ittirdiğini ve ...'in sandalyesine çarptığını, sonra sanığın katılan ...'e "Köşeye gelsene!" dediğini, ...'in "Neden geleceğim?" dediğini, sanığın elinde kapalı şekilde çakıya benzer bir şeyle katılana "Seni mahvederim!" dediğini, sonra tartışmaya başladıklarını ve sanığın hatırlamadığı şekilde küfrettiğini, katılanın "Sen ne diyorsun?" demesi üzerine birbirilerine girdiklerini, sonra katılanın bıçaklandığını söylediğini ancak nasıl olduğunu görmediğini, kalabalığın tarafları ayırdığını,

Mahkemede: bıçaklanma anını görmediğini, sanığın elinde parlak metal bir şey gördüğünü ancak bıçak veya çakı olduğundan emin olmadığını,

Tanık ... soruşturma aşamasında; sanık ...'ın kız arkadaşı olduğunu, saat 22.00 sıralarında sanık ve arkadaşı ... ile ...Kafe'de oturdukları sırada önceden tanımadıkları müşteki ile kız arkadaşının da arkalarında oturduğunu, aralarında yüksek sesle tartıştıklarını, sandalyesinin birkaç kez dürtüldüğünü, en son sert bir şekilde dürtülünce kendisinin de "Yeter ya!" diyerek sandalyesini geriye doğru ittirdiğini, katılanın kendisine dönüp elini kaldırarak "Yapacağınız işe başlatmayın, yapacağınız işi si...rim!" dediğini, sanığın da kalkarak "Karşında bayan var, dikkatli konuş, o benim nişanlım!" dediğini, katılanın "Nişanlına da sana da başlatma!" dediğini, ikisinin de ayağa kalktığını, kendisi ve arkadaşı ...'un araya girip sanığı tutmaya çalıştıklarını, katılanın sanığa yumruk salladığını, sonra tartışma büyüyünce etraftakilerin araya girdiğini, kendisinin şoka girdiğini, sanığın eline nereden ne aldığını görmediğini, sonra dağılıp eve gittiklerini,

Mahkemede; sanığın eline bıçağı nereden aldığını görmediğini, masada çatal ve bıçakların olduğunu,

İfade etmişlerdir.

Sanık ... soruşturmada; nişanlısı ... ve arkadaşı ... ile kafede oturup meyve yediklerini, arka masada oturan şahsın nişanlısı ...'nin sandalyesine sürekli dürttüğünü, bunu sonra duyduğunu, ... rahatsız olunca sandalyesini ittirip "Ne yapıyorsun?" diye sorduğunu, sonra katılanın ayağa kalkıp "Bu nasıl iş? sizin yapacağınız işi si...rim!" dediğini, kendisinin masadan kalkıp katılana "Yaşça büyüksün bu kız benim nişanlım konuştuğun lafı bil de konuş!" dediğini, katılanın buna karşılık "Nişanlına da sana da başlatma!" diyerek kendisinin üzerine geldiğini ve elinde parlak bir cisim gördüğünü, kendisini korumak için masadan meyve bıçağı gibi bir şeyi eline aldığını ve katılana doğru salladığını, neresine geldiğini bilmediğini, sonrasında da bu cismi fırlattığını, sonra kız arkadaşını da alıp eve gittiğini,

Kovuşturma aşamasında; çıkan tartışma sırasında kendisini korumak amacıyla eline geçirdiği bir cismi katılana salladığını, katılandan şikâyetçi olduğunu,

Savunmuştur.

IV. GEREKÇE

A. Uyuşmazlık Konusuna Dair Açıklamalar

Ayrıntıları Ceza Genel Kurulunun 17.12.2025 tarihli ve 312-587 sayılı içtihadı ile diğer müstakar kararlarında açıklandığı üzere;

TCK'nın "suça teşebbüs" başlıklı 35. maddesinin birinci fıkrası şöyledir;

"Kişi, işlemeyi kastettiği bir suçu elverişli hareketlerle doğrudan doğruya icraya başlayıp da elinde olmayan nedenlerle tamamlayamaz ise teşebbüsten dolayı sorumlu tutulur."

Normun ikinci fıkrası suç tarihinde; "Suça teşebbüs halinde fail, meydana gelen zarar veya tehlikenin ağırlığına göre, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası yerine onüç yıldan yirmi yıla kadar, müebbet hapis cezası yerine dokuz yıldan onbeş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Diğer hallerde verilecek cezanın dörtte birinden dörtte üçüne kadarı indirilir." şeklinde iken;

04.06.2025 tarihinde yürürlüğe giren 7550 sayılı Kanun'un 8. maddesiyle aynı fıkrada yer alan "onüç yıldan yirmi yıla" ibaresi "ondört yıldan yirmibir yıla" ve "dokuz yıldan onbeş yıla" ibaresi "on yıldan onsekiz yıla" şeklinde değiştirilerek son hâlini almıştır.

Madde gerekçesinde konu ile ilgili olarak; "Suça teşebbüste fail suçu tamamlamak amacıyla hareket etmesine rağmen, elinde olmayan nedenlerden dolayı bunu gerçekleştirememektedir. Bu durumda ise kişiye tamamlanmış suça oranla daha az bir ceza verilmektedir. Ancak teşebbüs hâlinde karşılaşılan en önemli sorunlardan biri, cezanın belirlenmesinde 'eksik teşebbüs' – 'tam teşebbüs' ayrımının esas alınmasıdır. Çünkü, 'eksik teşebbüs' – 'tam teşebbüs' ayırımında her olaya uygulanabilen ve duraksamaya yer bırakmayan objektif bir ölçüt bulunamamaktadır.

Bu nedenle suçun tamamlanamadığı durumlarda ceza miktarı belirlenirken, yapılan hareketin ulaştığı gerçekleşme aşamasından ziyade, fiilin doğurduğu zarar veya tehlikenin ağırlığı dikkate alınmalıdır. Çünkü bir olayda icra hareketleri bitmemesine rağmen ortaya çıkan zarar veya tehlike, icra hareketlerinin bitmesinden sonra meydana gelen zarar veya tehlikeden daha ağır olabilir. Özellikle silâhla yapılan ve tekrarlanan hareketlerle gerçekleştirilmek istenen adam öldürme suçunda bu durum söz konusu olmaktadır. Örneğin tabancasındaki mermilerden sadece birini atıp mağduru yaraladıktan sonra engellenen fail, icra hareketleri bitmediği için adam öldürmeye 'eksik teşebbüs'ten dolayı, buna karşılık silâhındaki tek kurşunu atıp mağdura isabet ettiremeyen fail, icra hareketleri bittiği için 'tam teşebbüs'ten dolayı cezalandırılmaktadır.

Görüldüğü üzere 765 sayılı Türk Ceza Kanunu ve Hükûmet Tasarısında yer alan 'eksik teşebbüs' – 'tam teşebbüs' ayırımı adil olmayan bir cezalandırmanın ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Ayrıca belirtmek gerekir ki, bu ayırım, sırf hareket suçlarında uygulanamamaktadır.

Belirtilen bu sorunların giderilmesi için, yabancı bir çok ceza kanununda olduğu gibi suça teşebbüste cezanın tespit edilmesinde, 'eksik teşebbüs' – 'tam teşebbüs' ayırımına maddede yer verilmemiş, adil ve eşit bir cezalandırma bakımından, teşebbüs hareketinin meydana getirdiği zarar veya tehlikenin ağırlığının esas alınması öngörülmüştür.

Buna göre, suça teşebbüs durumunda hâkim, önce cezanın belirlenmesindeki ölçülere göre temel cezayı saptayacak; daha sonra, bu konuya ilişkin hükümdeki sırayı takip ederek teşebbüs hükmünü uygulayacaktır. Bu hüküm uygulanırken, somut olayda ortaya çıkan zarar veya tehlikenin ağırlığı dikkate alınarak, teşebbüse ilişkin hükümde belirtilen sınırlar arasında ceza belirlenecektir." açıklamalarına yer verilmiştir.

Gerekçede de belirtildiği gibi, suça teşebbüs durumunda hâkim, önce cezanın belirlenmesindeki ölçülere göre temel cezayı saptayacak; daha sonra, bu konuya ilişkin hükümdeki sırayı takip ederek teşebbüs hükmünü uygulayacaktır. Bu hüküm uygulanırken,

kanun vazıı, suçun teşebbüs aşamasında kalması durumunda daha az bir ceza verilmesi gerektiğini kabul etmiş ise de, maktu bir ceza belirlemesi yapmayarak her olay özelinde meydana gelen zarar veya tehlikenin ağırlığına göre orantılı/ölçülü bir ceza belirlemesi için hakime de takdir/marj alanı öngörmüştür. Hâkim bu yetkisini elbette kanunun tanıdığı sınırlar içinde ve belirlediği temel kriterler doğrultusunda kullanacaktır. Ancak normun öngördüğü bu kriterlerin genel geçer tekrarı ile yetinilemez. Bu kriterlerden somut olayla ilgili olan(lar), suçun yapısı ve özellikleri de gözetilerek belirlenmeli, olay ve sanığa özgülenerek olgusal temelleri de gösterilmelidir.

TCK'nın ''Adalet ve Kanun Önünde Eşitlik İlkesi" başlıklı 3. maddesinin birinci fıkrasına göre de, "Suç işleyen kişi hakkında işlenen fiilin ağırlığıyla orantılı ceza ve güvenlik tedbirine hükmolunur.''

Maamafih, ceza tayinine ilişkin takdir hakkının, kural olarak yargılama hakimine ait olduğunda kuşku yoktur. Ancak kanun önünde eşitlik ve hukuk devleti ilkelerinin temel zorunluluklarından biri de, hukuki durumları aynı olanların aynı hukuki muameleye tabi tutulmalarıdır. Somut olay adaletini sağlamakla mükellef Yüksek Yargıtay'ın bir misyonu da ülke genelinde içtihad ve uygulama birliğinin teminidir. Bu cümleden olarak, Özel Dairenin bu konudaki istikrar kazanmış kriterlerinin de gözetilmesinde zorunluluk bulunmaktadır.

B. Somut Olayda Hukuki Nitelendirme

İlk Derece ve Bölge Adliye Mahkemesince ortaya konulan kabul ve eylemin nitelendirilmesinde tartışma bulunmayan somut olayda; katılan ve kız arkadaşı bir masada, katılan tarafı tanımayan sanık ve arkadaşlarının ise hemen arkalarındaki masada oturdukları sırada, sanığın kız arkadaşının tuvalete gitmek için sandalyesini ... ittirdiği ve katılanın sandalyesine çarptığı, katılanın arkasına döndüğünde sanıkla yüz yüze geldiği ve aralarında kısa bir süre konuştuktan sonra birlikte ayağa kalktıkları, tartışmanın büyümesini engellemek isteyen kişilerin yanlarına geldiği, tartışmanın hararetlenerek küfürleşmeye vardığı ve bu sırada ilk hamleyi yapan katılanın sanığa yumruk atmaya çalıştığı ancak isabet ettiremediği, bunun üzerine sanığın cebinden çıkardığı bıçakla katılanın karın ve sırt bölgesine iki kez vurduğu, çevredekilerin araya girmesiyle kavganın aralandığı, hemen hastaneye kaldırılan katılanın ilk gün hayati tehlikesi olmadığına dair rapor verilmiş ise de hastanede iç kanamdan şüphelenilerek acil ameliyata alındığı, tam yedi gün sonra şifa ile taburcu edildiği, neticeten düzenlenen kati raporlarda hayati tehlike geçirecek şekilde yaralandığının belirlendiği anlaşılmaktadır.

Sanığın önceden tanımadığı, aralarında husumet bulunmayan ancak olay anında kendisine önce hakaret eden ve sonra vurmaya çalışan katılana yönelik orantısız ve öldürmeye elverişli kesici/delici aletle başlattığı eyleminin çevredekilerin araya girmesiyle sona ermesi, katılanın iki farklı yerinden bıçaklanması ve her iki isabetin de başlı başına kişinin yaşamını tehlikeye sokacak nitelikte olduğunun tespit edilmiş olması gözetildiğinde; sanığın eyleminin haksız tahrik altında işlenen ve teşebbüs aşamasında kalan kasten öldürme suçunu oluşturduğunda tartışma bulunmamaktadır.

Sanığın suça konu eyleminden dolayı teşebbüs nedeniyle takdir edilecek cezanın belirlenmesinde gözetilmesi gereken kriterler dikkate alındığında ise; katılanın batın içi kanama, mide ve bağırsak hasarına yol açacak şekilde kesici delici aletle hayati tehlike geçirecek nitelikte yaralanması sonucu acil ameliyata ve yoğun bakıma alındıktan sonra toplamda bir haftayı hastanede geçirerek taburcu edilmesi nedeniyle cezasında teşdit yapılması gerektiği izahtan varestedir. Ancak katılanın yaralanmasının; TCK'nın 87/1. maddesinde yer alan duyu veya organlarından birinin sürekli olarak zayıflamasına, konuşmasında sürekli zayıflığa veya yüzünde sabit ize ve TCK'nın 87/2. maddesinde yer alan vücudunda iyileşmesi olanağı bulunmayan bir hastalık veya bitkisel hayata girmesine, duyu

veya organlarından birinin sürekli işlevini yitirmesine veya yüzünün sürekli değişmesine neden olmaması, TCK'nın 87/3. maddesinde yer alan yaşam fonksiyonlarını etkileyecek düzeyde bir kemik kırık veya çıkığına sebebiyet verecek durumda da olmayıp şifa ile taburcu edilmesi karşısında; sanık hakkında hükmedilecek ceza miktarının, teşebbüs nedeniyle daha vahim olaylarda uygulama imkânı doğabilecek en üst hadden veya üst sınıra yakın şekilde belirlenmesini gerektiren daha ağır bir neticenin oluştuğuna ilişkin başkaca delil veya tespit bulunmadığı da göz önüne alınarak TCK'nın 35/2. maddesi uyarınca müebbet hapis cezası yerine 9 ila 15 yıl arasında makul düzeyde belirlenmesi gerekirken, Bölge Adliye Mahkemesince üst hadde yakın şekilde 13... ay hapis cezası olarak belirlenmesinde isabet bulunmadığı ve Özel Dairenin bozma gerekçesinin yerinde olduğu kabul edilmelidir.

Bu itibarla Bölge Adliye Mahkemesinin direnme kararına konu mahkûmiyet hükmünde teşebbüs nedeniyle takdir edilen ceza miktarına dair gerekçesinin isabetli olmadığına ve hükmün bozulmasına karar verilmelidir.

V. KARAR

Açıklanan nedenlerle;

1- Konya Bölge Adliye Mahkemesi 1. Ceza Dairesinin 05.04.2023 tarihli ve 561-880 sayılı direnme kararının gerekçesinin İSABETLİ OLMADIĞINA ve sanık hakkında kurulan mahkûmiyet hükmünün; sanığın katılana yönelik teşebbüs aşamasında kalan eylemi nedeniyle TCK'nın 35/2. maddesi uyarınca hükmedilecek ceza miktarının, müebbet hapis cezası yerine 9 ila 15 yıl arasında makul düzeyde belirlenmesi gerekirken, Bölge Adliye Mahkemesince üst hadde yakın şekilde 13... ay hapis cezası olarak belirlenmesi suretiyle fazla ceza tayini isabetsizliğinden BOZULMASINA,

2- Dosyanın, CMK'nın 304/2. maddesi uyarınca hükmü bozulan Konya Bölge Adliye Mahkemesi 1. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 09.09.2026 tarihinde yapılan müzakerede oy birliğiyle karar verildi.